

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB17-01/CvT16-04 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met zaaknummer 16-04 van 21 maart 2017.

Klager in de behandeling in eerste aanleg, de heer A., gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. mr. drs. E.C.C. van Os, voorzitter

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid

Dhr. drs. G.J. van Egmond, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO 2008 en het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van de heer A. op 17 augustus 2016. Het College van Toezicht heeft hiervan op 21 maart 2017 uitspraak gedaan. Het College van Toezicht oordeelde de klacht ongegrond. Het betrof een drietal klachten over het handelen van mevrouw B. (hierna verweerster). Haar werd verweten dat zij haar functie en machtspositie had misbruikt uit frustratie jegens klager door de kinderen ten onrechte bij hem weg te nemen. Ook werd haar verweten dat door haar op geen enkel moment is vastgesteld dat de kinderen van klager onveilig waren bij hem. Ook heeft zij, ondanks een herhaaldelijk verzoek, geen inzage gegeven in de voicemail. Zij houdt hiermee volgens klager bewust informatie achter.

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd weersproken.

Het College van Toezicht oordeelt de drie klachtonderdelen ongegrond.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

De heer A. (hierna appelland) is tegen de uitspraak van het College van Toezicht in beroep gekomen bij beroepsschrift van 5 mei 2017.

Verweerster heeft hierop gereageerd met haar verweerschrift van 14 juni 2017, ontvangen 19 juni 2017.

Het College van Beroep besloot om de zaak te beoordelen aan de hand van de schriftelijke stukken en deelde dit per brief van 6 juli 2017 aan partijen mede.

Van appelland ontving het College van Beroep op 9 juli 2017 een schriftelijke reactie op het verweer.

Van verweerster is hierop geen reactie ontvangen.

Appelland liet per mail op 20 juli 2017 weten dat hij graag gehoord wilde worden.

Het College van Beroep besloot om alsnog een hoorzitting te houden.

De hoorzitting vond plaats op 18 oktober 2017. Beide partijen waren daarbij aanwezig.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

1.1 Appellant beschouwt al zijn eerder ingediende stukken als herhaald en ingelast in zijn beroepsschrift.

1.2 Appellant vindt met name de beoordeling van het tweede klachtonderdeel vol met tegenstrijdigheden zitten. Het College van Toezicht verwijt hem enerzijds dat hij niet thuis was en anderzijds wordt gesteld dat verweerster wel wat duidelijker had mogen zijn en hem had kunnen bellen. Hij vindt dit haaks op elkaar staan.

Het feit dat verweerster met hem had kunnen bellen toen zij bij hem voor de deur stond en hem niet thuis trof had volgens appellant meer impact dan de notie die het nu in de beoordeling heeft gekregen, zeker gezien de gevolgen voor de omgang en het gezag die dit hele voorval heeft voor appellant en zijn kinderen. Appellant stelt dat hij op dat moment bereikbaar was en aantoonbaar slechts een paar honderd meter van huis verwijderd.

2. De reactie van verweerster

2.1 Verweerster handhaaft al hetgeen zij in verweer in eerste aanleg heeft ingebracht.

2.2 Daarnaast geeft zij aan dat in haar visie de feiten in de uitspraak van het College van Toezicht niet geheel juist worden weergegeven.

Verweerster wijst daarbij ten eerste op de mail van klager van 28 juli 2015 waarin hij een duidelijke hulpvraag naar voren bracht in de visie van verweerster en de betrokken collega's. Zij begrepen uit de mail dat klager stelde dat de problemen door de jeugdzorginstelling waren veroorzaakt en nu ook door hen moesten worden opgelost.

Ten tweede stelt zij dat het niet juist is dat klager niet wenste dat er een huisbezoek werd afgelegd, zoals het College van Toezicht stelde. Volgens verweerster uitte hij pas bezwaren tegen een huisbezoek toen hij vernam dat verweerster vergezeld zou zijn van een jeugdzorgwerker met een Marokkaanse achtergrond.

Verder geeft zij aan dat de toezegging om boodschappen te gaan doen los stond van de wens om de kinderen te kunnen spreken. De eerste aanleiding om klager te bezoeken waren zijn berichten, die zorgen baarden.

Deze feiten vindt verweerster van belang, omdat in reactie op zijn hulpvraag steeds ook het belang van klager in ogenschouw is genomen.

2.3 In reactie op de uitspraak van het College van Toezicht en het beroepsschrift geeft zij aan dat de klacht in haar visie terecht is afgewezen. De gebeurtenissen zijn een gevolg geweest van een hulpvraag aan klager. Het is klager geweest die het feitelijke contact tussen hem zijn kinderen, verweerster en haar collega heeft verhinderd door afwezig te zijn en niet te laten weten waar hij was.

Verweerster heeft op dat moment niet overwogen contact op te nemen met klager. Hij wist dat hij geacht werd thuis te zijn omdat de noodzaak werd gevoeld de kinderen te zien.

Toen klager niet thuis bleek was voldoende duidelijk dat hij zich aan het toezicht onttrok.

Alles overziend, concludeert verweerster dat het beroep moet worden verworpen.

3. De reactie van appellant op het verweer

3.1 Appellant stelt dat in de verschillende klachtenprocedures die rondom dit handelen liepen telkens andere standpunten zijn ingenomen door verweerster en de instelling.

Appellant is van mening dat er een vooropgezet doel was om hem het gezag af te nemen.

Ten aanzien van het feit dat verweerster stelt dat er een duidelijke hulpvraag in de mail van 28 juli is gesteld, voert appellant aan dat al eerder duidelijk was dat er een hulpvraag was. Er liep immers een beroep van hem tegen de schriftelijke aanwijzing over de vakantieregeling,

vanwege het feit dat hij met een zeer klein budget de kinderen drie weken moest onderhouden.

Appellant ondersteunt zijn stelling met een afschrift van enkele contactjournaals.

3.2 Appellant stelt dat verweerster al ruim op tijd wist dat de acute financiële problemen voorbij waren. Hij stelt tevens dat verweerster het in het contactjournaal heeft over onverstaanbare voicemailen terwijl zij het in de procedure heeft over twee ontvangen voicemailberichten. Appellant vindt het belangrijk dit aan te geven omdat de communicatie die dag een belangrijke rol heeft gespeeld.

Appellant stelt dat verweerster bewust niet duidelijk heeft aangegeven wat zij van plan was. Volgens appellant had zij aantoonbaar duidelijk moeten maken wat zij van plan was. Zij had appellant op allerlei manieren kunnen benaderen.

3.3 Appellant weerspreekt het door verweerster gestelde dat hij geen jeugdzorgwerker met een Marokkaanse achtergrond op bezoek zou willen hebben. Hij vat dit op als smaad en laster.

3.4 Ten aanzien van het gestelde onder 2.3 door verweerster stelt appellant dat verweerster al wist dat de acute financiële problemen verholpen waren en dat hij van plan was boodschappen te doen en naar de speeltuin te gaan met de kinderen.

Verweerster heeft er volgens hem bewust voor gekozen onaangekondigd langs te komen, althans heeft zij dit niet duidelijk kenbaar gemaakt.

Wanneer er werkelijk de angst was dat appellant zijn kinderen iets aan zou doen, dan begrijpt appellant niet dat zij drie en een half uur heeft gewacht alvorens terug te komen in aanwezigheid van de politie.

Zij had een Amber alert uit kunnen doen of de mobiele telefoon van klager kunnen laten peilen.

Naar de mening van appellant wist verweerster dat zij weer thuis waren, omdat zij wel kennis genomen heeft van de voicemail van appellant. Om die reden kwam zij 's avonds met de politie aan de deur.

Appellant blijft van mening dat verweerster onzorgvuldig handelde en vindt ondersteuning in het feit dat het College van Toezicht naar zijn mening terecht oordeelde dat op de weg van verweerster had gelegen om contact op te nemen met appellant toen zij 's middags bij hem voor de deur stond.

3. De beoordeling van het beroep

Het College van Beroep overweegt als volgt:

3.1 In zijn beroepsschrift geeft appellant één beroepsgrond aan, namelijk dat hij het niet eens is met de beoordeling door het College van Toezicht van het tweede klachtonderdeel.

Betreffende de reactie van appellant op het verweer overweegt het College van Beroep het volgende.

Het College van Beroep beperkt zich tot de beoordeling van de beroepsgrond in het beroepsschrift, waar appellant nadere onderbouwing voor heeft gegeven in zijn reactie op het verweer en waar hierna de overwegingen en het oordeel over worden gegeven.

3.2 Het betrof de klacht dat door verweerster niet is vastgesteld dat de kinderen onveilig waren en dat zij hiermee onzorgvuldig heeft gehandeld.

Het College van Toezicht heeft dit klachtonderdeel ongegrond beoordeeld. Het College van Toezicht oordeelde dat verweerster alle processtappen heeft gezet om de veiligheidssituatie van de kinderen in kaart te brengen. Daarbij overwoog het College dat het feit dat hij niet thuis was op het moment dat verweerster voor de deur stond voor rekening van klager komt en dat hij was geweest op de gevolgen wanneer hij afwezig zou zijn.

Aan de andere kant vulde het College van Toezicht dit oordeel aan met de overweging ten overvloede dat verweerster in haar communicatie richting klager duidelijker had kunnen zijn. Bijvoorbeeld door een concrete afspraak met hem te maken over het huisbezoek of door telefonisch contact met hem te zoeken toen ze hem niet thuis trof.

Het College van Beroep begrijpt dat naar het oordeel van appellant de overwegingen van het College van Toezicht die leidden tot de ongegrond verklaring en de opmerking ten overvloede haaks op elkaar lijken te staan.

Het College van Beroep overweegt hierover het volgende.

Het College van Beroep kan het College van Toezicht volgen in de overweging ten overvloede. Het College van Toezicht had naar het oordeel van het College van Beroep zorgvuldiger kunnen toelichten waarom het klachtonderdeel desondanks als ongegrond wordt beoordeeld.

Het College van Beroep geeft een toelichting die het College van Beroep hierbij van belang vindt en handhaaft voor het overige het oordeel van het College van Toezicht over dit klachtonderdeel.

Uit de stukken in het dossier en het verhandelde ter zitting is de context van de relatie van appellant met de instelling kenbaar geworden. Er blijkt een historie van ervaringen dat appellant zich onttrekt aan de start van hulpverlening na een hulpvraag van zijn kant. In deze specifieke situatie is een duidelijk signaal door appellant afgegeven dat het niet goed met hem en de kinderen ging. Op grond van deze mededelingen waren er redenen voor de instelling om ernstige zorgen over de kinderen te hebben. Verweerster was verplicht de veiligheidssituatie van de kinderen in te schatten en heeft die dag meerdere malen telefonisch contact gehad met vader. Zij geeft aan dat zij hem expliciet op de gevolgen heeft gewezen wanneer hij niet thuis zou zijn met de kinderen wanneer zij kwam.

Appellant stelt dat hij aangegeven had dat de zorgelijke situatie die hij meldde inmiddels was opgeheven. Daarnaast stelt hij dat verweerster hem op allerlei manieren had kunnen bereiken nadat zij hem niet thuis trof en geen duidelijke afspraak met hem heeft gemaakt over het huisbezoek.

In andere omstandigheden had het wellicht op de weg van verweerster gelegen om appellant alsnog telefonisch proberen te bereiken toen zij bij hem voor de deur stond. Echter in relatie tot het handelingspatroon van appellant, zijn eerdere zorgelijke signalen en de onduidelijkheid over de veiligheidssituatie van de kinderen kan het College van Beroep de overwegingen van verweerster volgen. Zij had duidelijk met hem de consequenties besproken en heeft in overleg met de andere medewerkers van de instelling die al langer bekend waren met de situatie besloten niet nogmaals een poging te doen hem te bereiken met weer een andere afspraak tot gevolg die naar verwachting ook niet nagekomen zou worden.

Verweerster heeft in samenspraak met de andere medewerkers van de instelling de afweging gemaakt op deze wijze te handelen en uiteindelijk het besluit te nemen de kinderen weg te halen.

Gezien de context van deze situatie is door verweerster niet verwijtbaar gehandeld.

3.3 De stelling van appellant dat de instelling het vooropgezette doel had om hem het gezag af te nemen en dat de kinderen daarom op dat moment bij hem zijn weggehaald kan naar het oordeel van het College van Beroep geen grief opleveren tegen de uitspraak van het College van Toezicht omdat deze grief tegen de instelling is gericht en niet tegen het oordeel over het handelen van verweerster. Het College van Beroep laat deze grief buiten beoordeling.

3.4 De uitlatingen van partijen over of appellant al dan niet een jeugdzorgwerker met Marokkaanse achtergrond op bezoek had willen hebben laat het College van Beroep voor partijen. Deze vallen buiten de behandeling van het beroep.

4. Uitspraak

Op grond van voorgaande overwegingen komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak.

De grief van appellant tegen het oordeel van het College van Toezicht over het tweede klachtonderdeel is ongegrond.

De grief van appellant betreffende het vooropgezette plan van de instelling om hem het gezag af te nemen wordt buiten beoordeling gelaten.

Het beroep is ongegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht.

Aldus gedaan op 10 november 2017
Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. mr. drs. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer